

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/32/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5420200231
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Tichý
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5420200231.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Tichého a členov senátu JUDr. Evy Malíkovej a JUDr. Vladimíra Topoľančíka, v spore žalobcu: D. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX, právne zastúpený spoločnosťou Advokátska kancelária SLAMKA & Partners s.r.o., so sídlom Dolný Kubín, Radlinského 1735/29, IČO: 50 120 000, proti žalovanému: D. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F., R. XXX/XX, toho času bytom D. Y., D. XXX/XXX, právne zastúpený Mgr. Zlatou Kapustovou, advokátkou, s miestom výkonu advokácie S. Y., T. XXXX, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín č. k. 10C/5/2020-155 zo dňa 10. novembra 2021, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žalovanému sa priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom č.k. 10C/5/2020-155 zo dňa 10. novembra 2021 Okresný súd Dolný Kubín (ďalej aj „súd prvej inštancie“) žalobu, ktorou sa žalobca domáhal, aby súd určil, že žalobca je podielovým spoluvlastníkom nehnuteľností vedených Okresným úradom Dolný Kubín, katastrálny odbor, pre obec F., katastrálne územie F. na LV č. XXX ako pozemok C-KN parcela č. 390, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 639 m², pozemok C-KN parcela č. 391, záhrada o výmere 790 m² a rodinný dom súpisné č. XXX postavený na pozemku parcela č. 390 s príslušenstvom pozostávajúcím z predajne potravín, garáže, predajne mäsa a vonkajších úprav (prípojka vody, prípojka kanalizácie, vodomerná šachta, spevnené plochy, žumpa, vonkajšie schody a plot) o veľkosti spoluvlastníckeho podielu 1, zamietol a súčasne rozhodol, že žalovaný má proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Súd prvej inštancie ustálil, že žalobca daroval vyššie popísané nehnuteľnosti darovacou zmluvou zo dňa 31.10.2003 v celosti žalovanému (svojmu synovi z prvého manželstva) a D. G., nar. XX.XX.XXXX (svojej dcére z prvého manželstva), v dôsledku čoho sa títo stali ich podielovými spoluvlastníkmi o rovnakej veľkosti podielu 1, pričom listom zo dňa 18.11.2019, doručeným žalovanému dňa 19.11.2019, žalobca vyzval žalovaného na vrátenie jeho časti daru s odôvodnením, že žalovaný sa voči nemu a jeho súčasnej manželke J. G. správal spôsobom hrubo porušujúcim dobré mravy, čo navrhoval preukázať svojim výsluchom a výsluchom svedkyne J. G.. Z výpisu z LV č. XXX k. ú. F. mal súd prvej inštancie preukázané, že ako vlastníci sporných nehnuteľností sú v súčasnosti zapísaní žalovaný a jeho manželka Y. G., rod. I. v podiele 1/1, pričom titulom nadobudnutia ich vlastníckeho práva bola Kúpna zmluva č. V-1606/2018, ktorej vklad bol povolený dňa 13.09.2018 - 464/18. Súd prvej inštancie konštatoval, že žalobu zamietol bez toho, aby pristúpil k výsluchu strán sporu a výsluchu navrhovaných svedkov, nakoľko podľa aktuálneho zápisu na LV č. XXX k.ú. F. sú ako vlastníci sporných nehnuteľností zapísaní žalovaný a jeho manželka Y. G., rod. I. v podiele 1/1, a teda predmetné nehnuteľnosti majú v BSM. Keďže žalobca ako žalovanú stranu sporu označil len žalovaného, došlo k nedostatočnému

vymedzeniu okruhu subjektov strán sporu, nakoľko sa jedná o žalobu o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam a výrokom rozsudku, v prípade vyhovenia takejto žalobe, by bola dotknutá aj manželka žalovaného Y. G., rod. I.. Preto podľa názoru súdu prvej inštancie bolo v danom prípade potrebné, aby žalobca žaloval všetkých zapísaných vlastníkov sporných nehnuteľností, aby v prípade vyhovenia žalobe bolo možné vykonať zmenu zápisu v katastri nehnuteľností. Pokiaľ potom žalobca týchto všetkých vlastníkov sporných nehnuteľností neoznačil ako žalovanú stranu sporu, nebolo možné žalobe vyhovieť. Z uvedeného dôvodu potom súd prvej inštancie nevykonal dôkazy výsluchom strán sporu a navrhovaných svedkov, keďže vykonanie týchto dôkazov považoval za nadbytočné a nehospodárne. O trovách konania rozhodol tak, že priznal žalovanému, ktorý mal vo veci plný úspech právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Voči predmetnému rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie z dôvodov prezumovaných § 365 ods. 1 písm. a), b) Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). V odvolaní poukázal na to, že žaloba v prejednávanej spore bola doručená prvostupňovému súdu dňa 12.02.2020, pričom žalovaný spolu s jeho manželkou Y. G. sa stali bezpodielovými spoluvlastníkmi sporných nehnuteľností na základe kúpnej zmluvy č. V-1606/2018, ktorej vklad bol povolený dňa 13.09.2018, o čom musel mať prvostupňový súd v čase podania žaloby vedomosť v rámci skúmania procesných podmienok podľa ust. § 161 ods. 1 CSP. Žalobcovi potom nie je zrejmé, prečo nebol zo strany prvostupňového súdu na túto skutočnosť upozornený podľa § 129 ods. 1 CSP a nebol vyzvaný na doplnenie žaloby. Na základe uvedeného má žalobca za to, že súd mal ex officio postupovať v zmysle § 129 a § 161 CSP. Keďže tento procesný postup v prejednávanej veci nebol zo strany prvostupňového súdu dodržaný, prvostupňový súd v dôsledku nesprávneho procesného postupu mu znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Podľa názoru žalobcu ho mal prvostupňový súd za účelom ustálenia okruhu žalovaných osôb v zmysle § 129 CSP poučiť o vadách ním podanej žaloby a vyzvať ho, aby ich v ním určenej lehote odstránil. Prvostupňový súd však takto nepostupoval, keď dospel k záveru, že predmetná žaloba je procesne neprípustná, nakoľko žalobca neoznačil všetkých vlastníkov sporných nehnuteľností ako žalovanú stranu sporu, hoci súd už pri podaní žaloby mal vedomosť o tom, že v tejto časti je žaloba neúplná. Uvedené (podľa žalobcu) platí o to viac, že prvostupňový súd k tomuto záveru dospel až na v poradí druhom pojednávaní vo veci, čo vyplýva z obsahu spisu. V súvislosti s aplikáciou § 129 CSP má žalobca za to, že na prejednávanej veci možno analogicky aplikovať aj právny výklad obsiahnutý v uznesení Najvyššieho súdu SR, sp.zn. 7Cdo/268/2019 a hoci v uvedenom prípade Najvyšší súd SR prejednával skutkovo odlišnú vec, obidvom všeobecným súdom, prvostupňovému aj odvolaciemu, taktiež vytýkal nesprávny procesný postup, keď súd prvej inštancie mal za účelom ustálenia predmetu konania v zmysle § 129 CSP žalobkyňu poučiť o vadách ňou podanej žaloby a vyzvať ju, aby ich v ním určenej lehote odstránila, pričom na uvedenú procesnú nesprávnosť neprihliadol ani odvolací súd. Najvyšší súd SR týmto rozhodnutím zároveň ustálil, že povinnosť súdu postupovať podľa § 129 ods. 1 až ods. 4 CSP je daná aj v prípade, ak je strana sporu kvalifikovane zastúpená. Žalobca súčasne poukázal na to, že prvostupňový súd žalobu zamietol bez toho, aby svoje rozhodnutie podriadiť pod konkrétnu právnu normu, keď v odôvodnení napadnutého rozsudku sa síce uvádza, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil, ale absentuje v ňom kvalifikované právne posúdenie veci, prípadne odkaz na ustálenú rozhodovaciu prax. Prvostupňový súd však v celom svojom odôvodnení neuviedol žiadne zákonné ustanovenie, na základe ktorého vec právne posúdil, s výnimkou rozhodnutia o trovách konania a poučenia o odvolaní. V bode 16. odôvodnenia napadnutého rozsudku súd síce zhrnul dôvod, na základe ktorého žalobu zamietol (podľa názoru žalobcu predčasne), avšak opomenul tento dôvod priradiť k príslušnej právnej norme, na základe ktorej k tomuto záveru dospel. S prihliadnutím na takto odôvodnený napadnutý rozsudok nemožno podľa názoru žalobcu zistiť zákonné dôvody, o ktoré sa opiera, na základe čoho je v zmysle konštantnej judikatúry Ústavného súdu SR arbitrárny (svojoľný) a ústavne neakceptovateľný. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

3. Žalovaný vo vyjadrení nesúhlasil s odvolaním žalobcu. Nestotožnil sa s argumentáciou žalobcu, že súd prvej inštancie mal žalobu považovať za nesprávne podanie podľa § 129 ods. 1 CSP a mal žalobcu z úradnej povinnosti vyzvať na doplnenie žaloby podľa § 161 CSP, a keď tak neučinil, tak žalobcovi nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, v čom žalobca vzhliadol odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. a/, b/ CSP. Podľa názoru žalovaného zodpovednosť za

podanie žaloby nesie vždy žalobca, keď v danom prípade bol navyše zastúpený advokátom. Žalovaný zastáva názor, že súd v žiadnom prípade nemá voči žalobcovi povinnosť poučiť ho o nedostatkoch žaloby a vyzvať ho na jej opravu/doplnenie tak, aby žalobe v konečnom dôsledku bolo možné vyhovieť. V konaní vytýkaný nedostatok žaloby, t.j. nedostatočný okruh strán sporu, nepredstavuje taký nedostatok žaloby, pre ktorý by nebolo možné procesne rozhodnúť a práve naopak, súd prvej inštancie rozhodol správne, keď uvedený nedostatok žaloby sankcionoval zamietavým rozsudkom. Podľa názoru žalovaného v prejednávanom spore sa jednalo o nútené procesné spoločenstvo podľa § 78 CSP, kedy súd žalobu zamietol správne, pretože žalobca vo svojej žalobe na strane žalovaných neoznačil všetkých vlastníkov zapísaných na liste vlastníctva. Na doplnenie poukázal na to, že v danom prípade osobitným dôvodom na zamietnutie žaloby by bol aj nedostatok naliehavého právneho záujmu, pretože žalobca nemohol požadovaným určením dosiahnuť zmenu zápisu na liste vlastníctva práve z dôvodu, že ako žalovaní neboli označení všetci vlastníci uvedení na liste vlastníctva. Na základe uvedeného žalovaný navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín potvrdil v celom rozsahu a žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

4. Žalobca v podaní zo dňa 18.03.2022 oznámil, že nevyužíva svoje právo v zmysle § 374 ods. 1 CSP a navrhol súdu bezodkladne postupovať podľa § 377 CSP.

5. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok na základe podaného odvolania žalobcu v rozsahu danom § 379 CSP a § 380 CSP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

6. Východiskovo je zo strany odvolacieho súdu nevyhnutné poukázať na principiálnu zodpovednosť odvolateľa za obsahové vymedzenie svojho odvolania a súvisiacu viazanosť odvolacieho súdu odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP). Z uvedeného dôvodu vyplýva, že odvolací súd nemôže v sporovom/kontradiktórnom konaní nahrádzať nevyhnutnú procesnú aktivitu odvolateľa a formulovať na miesto neho odvolacieho dôvodu, resp. preskúmať rozhodnutie na základe iných, než stranou sporu v odvolaní vznesených námietok. Rozsudok súdu prvej inštancie bol odvolaním napadnutý z dôvodu prezumovaného § 365 ods. 1 písm. a) CSP, t.j. že neboli splnené procesné podmienky a podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP, t. j. že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

7. Krajský súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vec správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP. Odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie je vecne správne, podrobne, vyčerpávajúco odôvodnené, pričom v jednotlivostiach naň odkazuje aj krajský súd. Z uvedených dôvodov sa krajský súd v odvolacom konaní obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP).

8. Pre zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku odvolací súd dopĺňa:

9. Žalobca svoje odvolanie primárne založil na prezumpcii, keď prvostupňový súd mal za účelom ustálenia okruhu žalovaných osôb v zmysle § 129 CSP žalobcu poučiť o vadách ním podanej žaloby a vyzvať ho, aby ich v ním určenej lehote odstránil, príp. postupom podľa § 161 ods. 3 CSP urobiť vhodné opatrenia na odstránenie nedostatku procesných podmienok konania.

10. Ustanovenie § 129 CSP obsahuje úpravu procesného postupu súdu smerujúcu k odstraňovaniu väd podania vo veci samej. Žaloba je podaním, ktoré podľa § 127 ods. 1 CSP musí obsahovať a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje, e) podpis, a podľa § 132 ods. 1 CSP okrem týchto (všeobecných náležitostí podania) musí obsahovať označenie strán, pravdivé a úplne opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh. V prípade, ak žaloba tieto náležitosti neobsahuje, prípadne je neúplná alebo nezrozumiteľná, súd v rámci postupu upraveného § 129 CSP vyzve dotknutú procesnú stranu, aby svoje podanie (žalobu) doplnila alebo opravila, a to v lehote, ktorá nemôže byť kratšia ako 10 dní. Ustanovenie § 161 CSP upravuje obligatórnu povinnosť súdu ex offio skúmať splnenie procesných podmienok konania, za ktorých možno konať a vo veci rozhodnúť (t.j. - procesné podmienky na strane súdu, ako napr.

podmienka právomoci a príslušnosti súdu, - procesné podmienky na strane strany sporu, ako napr. procesná subjektivita, procesná spôsobilosť, príp. povinnosť zastúpenia, - vecné procesné podmienky, ako napr. existencia návrhu na začatie konania a splnenie poplatkovej povinnosti a v neposlednom rade - tzv. negatívne procesné podmienky, čiže prekážka litispendencie a rei iudicatae). Žalobcove námietky smerujúce k postupu súdu prvej inštancie (vzhľadom na ich obsah) odvolací súd potom vyhodnotil ako nedôvodné (relevantne nespochybňujúce správnosť postupu súdu), nakoľko v danom prípade neboli zistené žiadne dôvody (a v podstate žalobcom ani neboli namietané žiadne dôvody odôvodňujúce postup podľa § 129 CSP, resp. § 161 ods. 3 CSP), t.j. existencia väd podania, resp. potreba odstránenia nedostatku procesných podmienok. Odstránenie väd podania, resp. odstránenie nedostatku procesných podmienok, nemožno zamieňať so zodpovednosťou žalobcu za dôvodnosť žaloby a v konečnom dôsledku za úspech v spore. Výlučne žalobca v spore zodpovedá za to, či je jeho nárok uplatnený žalobou dôvodný, pričom okrem iného zodpovedá aj za vymedzenie okruhu subjektov na strane žalovaného. V prejednávanom spore sa žalobca domáha určenia, že je vlastníkom spoluvlastníckeho podielu o veľkosti 1 z celku k dotknutým nehnuteľnostiam, keď žaloba smerovala iba voči jednému z intabulovaných vlastníkov nehnuteľnosti (t.j. žalovanému). Z listu vlastníctva č. XXX pre k. ú. F. (tak ako to už správne uviedol súd prvej inštancie) vyplýva, že vlastníkom sporných nehnuteľností je okrem žalovaného aj jeho manželka Y. G., rod. I. v podiele 1/1, a teda predmetné nehnuteľnosti majú v BSM. V zhode so záverom súdu prvej inštancie odvolací súd zastáva názor, že žaloba o určenie vlastníctva vo vzťahu k veci, ktorá je v celku v BSM (keď v prejednávanom spore nebola táto skutočnosť učená spornou) musí smerovať voči obidvom manželom, nakoľko [na rozdiel od podielového spoluvlastníctva, kedy (až na určité špecifické prípady, kedy žaloba o určenie vlastníckeho práva zasahuje do vlastníckeho práva viacerých/všetkých spoluvlastníkov) tvoria podieloví spoluvlastníci samostatné (procesné) spoločenstvo] nemožno z majetkovej podstaty tvoriacej BSM „vyčleniť“ určitý spoluvlastnícky podiel bez toho, aby nedošlo k zásahu do práv (okrem žalovaného manžela) aj druhého manžela (t.j. zmene jeho majetkového statusu v podobe úbytku majetku), ktorý sa konania ako strana sporu nezúčastňuje (v danom prípade manželky žalovaného). V nadväznosti na uvedené súd prvej inštancie nebol povinný (a rozhodne ani oprávnený) viesť žalobcu k tomu, aby precizovanie žaloby smerovalo k splneniu všetkých podmienok potrebných na vyhovie žalobe, nakoľko takýmto postupom by neprimeraným spôsobom zasiahol do rovnosti strán sporu. Odvolací súd potom vyhodnotil procesný postup súdu prvej inštancie, keď nevyzval (neupozornil) žalobcu na nedostatok vecnej legitímácie na strane žalovanej (keď žalovaný spolu so svojou manželkou vo vzťahu k majetku tvoriacu masu BSM tvorili v konaní nútené nerozlučné procesné spoločenstvo podľa § 78 ods. 1 CSP), za správny.

11. Odvolací súd sa súčasne nestotožnil s námietkou žalobcu o vade rozsudku z dôvodu, že v ňom absentuje kvalifikované právne posúdenie veci, prípadne odkaz na ustálenú rozhodovaciu prax, keď odôvodnenie napadnutého rozsudku nevybočuje z ustálenej rozhodovacej praxe všeobecných súdov, nie je síce rozsiahle, avšak sa dostatočným spôsobom vyporiadava so všetkými relevantnými skutkovými a právnymi otázkami, a teda spĺňa zákonné kritériá kladené na odôvodnenie uvedené v ustanovení § 220 ods. 2 CSP. Na základe uvedeného odvolací súd vyhodnotil odvoláciu námietku žalobcu vytykajúcu ústavnú nekonformnosť rozsudku okresného súdu ako nedôvodnú.

12. Na základe uvedeného odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu potvrdil ako vecne správny.

13. Krajský súd zároveň potvrdil aj výrok rozsudku prvej inštancie o práve na náhradu trov konania, ktorý vykazuje vecnú správnosť, pričom nebol napadnutý odvolacími námietkami, ktoré by produkovali relevantnú odvolaciu argumentáciu vo vzťahu k právu na náhradu trov konania.

14. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a § 396 ods. 1 CSP tak, že priznal žalovanému ako úspešnej procesnej strane nárok na ich náhradu v rozsahu 100 % proti žalobcovi, ktorý vo veci úspech nemal. O výške náhrady trov tohto štádia konania rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia súdny úradník súdu prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

15. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa

predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)